

Matthias Goerne ret homenatge al fundador de la Schubertiada

El baríton va interpretar dissabte amb el pianista Markus Hinterhäuser un repertori de les peces que més agradaven a Jordi Roch

Matthias Goerne, barítonMarkus Hinterhäuser, pianoSchubertiada de Vilabertran. 29.08.2026Jordi Roch va ser el motor de la Schubertiada. Amb Matthias Goerne es van conèixer en un dels grans festivals de referència: l'Schleswig-Holstein Musik Festival que se celebra a Heide. D'això fa trenta-quatre anys. Roch va convidar-lo a participar en el de Vilabertran i des d'aleshores ha estat present en totes les edicions. Goerne va preparar un recital amb les peces que Roch s'estimava més. Totes escrites per Franz Schubert com un tribut a la gran contribució cultural de Jordi Roch i també com a reflex d'una amistat. El recital va començar amb una de les grans obres de Schubert: An Silvia, D. 891 escrit el 1826, una de les seves obres més celebrades pel públic i pels cantants. La lluminositat d'aquesta música aparentment senzilla que l'emparenta amb la cançó popular serveix als intèrprets per exposar el seu timbre i l'habilitat en el fraseig. Aquí no hi ha dramatisme i cal una expressió pura i molt natural. Goerne és un mestre en això. Una línia canora timbrada bellíssima sense artificis i una expressió tendra sense afectació donen compte de la gràcia -en sentit pregon- que despren aquest poema de William Shakespeare en la versió en alemany d'E. von Bauernfeld. Aquest tipus de lied sense dramatisme i l'equilibri inefable entre una melodia que sembla molt espontània amb una textura que sembla senzilla permet que la veu sigui el centre. La majoria amb textos amorosos amb paral·lelismes continus entre els estats d'ànim i la natura com passa en els tres lieder que van seguir: Das Rosenband, Furcht der Geliebten i Frühlingsglaube on Goerne va continuar desgranant la seva gran capacitat per l'expressió realment emotiva en el cant i també en el moviment corporal. En el seu rostre sempre hi regna la sensació d'estar dins de la música mateixa; transportat pel seu contingut. Aquest baríton té realment una capacitat esplèndida per recórrer i perfilar tots els matisos i deixar-ho tot expressat. En aquest sentit, no hi ha fissures perquè el seu cant és un doll interminable d'emoció. En totes les cançons no van haver-hi massa oportunitats per gaudir del magnífic i noble registre greu del cantant. Tot va tenir lloc sobretot en el registre central i els aguts sempre en planíssim. Vam poder escoltar Im Frühling, Auf dem See, Auf der Donau, An eine Quelle, etc. Tot un parnàs de bellesa a la línia que va començar a enfilejar la recta final de l'espectacle amb Der Liebliche Stern (un dels hits de Schubert) que marca ja molt bé en el títol l'encisador (Liebliche) efecte de tot aquest recull de cançons. L'estrella (Stern) és aquí la metàfora d'una persona estimada en el que és un paisatge musical de contemplació de la natura imbricada amb l'expressió amorosa. Aquest caràcter serè i contemplatiu, com deia, va ser la tònica general sense salts ni gran gesticulació dramàtica en què Matthias Goerne va poder oferir unes interpretacions amb un cantabile de primera línia. Quan Schubert tenia només vint anys va escriure An die untergehende Sonne (Al sol ponent), D. 457, op. 44. En aquest poema de Ludwig Kosegarten el Sol s'encarna i gairebé esdevé una persona que lentament es pon. Té un ull que plora llàgrimes daurades. La idea central és la mort i el renaixement. Una tria no gens casual per acomiadar-se musicalment del senyor Roch. I, a les acaballes el poeta exhorta el Sol a despertar de nou com un jove heroi. D'alguna manera, Jordi Roch ha estat un Sol pels amants del Lied i en aquest text meravellós mentre l'astre va davallant el poeta escriu "Els pobles el beneeixen, els vents xiuxiuegen, els prats desprenen vapors, les ones refresquen la seva galta ardent i el rossinyol li canta una cançó de bressol". No hi podia haver millor homenatge: Matthias Goerne i el poeta mateix canten al que ha estat un dels grans defensors de la cultura musical del nostre país. El poema va acabant amb: Ruh' in Frieden / Ruh' in Wonne! / Die Nachtigall flötet dir Schummergesang (Descansa en Pau / Dorm tranquil / El rossinyol et refila una cançó de bressol).

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/08/31/matthias-goerne-ret-homenatge-fundador-133796585.html>